

A M A G Y A R K Ö Z T Á R S A S Á G N E V É B E N !

A Szegedi Ítéltábla (**pártfogó ügyvéd neve, címe**) által képviselt **felperes neve (címe)** felperesnek - (**jogtanácsos neve, címe**) által képviselt **I.rendű alperes neve** (I.rendű alperes címe) I. rendű, **II.rendű alperes neve** (II.rendű alperes címe) II. rendű és **III.rendű alperes neve** (III.rendű alperes címe) III. rendű alperes ellen közigazgatási jogkörben okozott kár megtérítése iránt indított perében a Csongrád Megyei Bíróság 2010. április 13. napján kelt 2.P.21.952/2009/19. sorszámú ítélete ellen a felperes által 21. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán lefolytatott másodfokú eljárásban meghozta a következő

Í T É L E T E T :

Az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, megfellebbezett rendelkezéseit **helybenhagyja**.

Kötelezi a felperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg az I. rendű alperesnek 62.500 (Hatvankettőezer-ötszáz) Ft másodfokú perköltséget.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak külön felhívásra 150.000 (Egyszázötvenezer) Ft le nem rótt fellebbezési eljárási illetéket.

A felperes pártfogó ügyvédjének munkadíját a felperes viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I N D O K O L Á S :

A felperes 2007. november hónap 14. napján rokkantsági nyugdíj megállapítása iránt előterjesztett kérelmét az I rendű alperes elutasította, mivel az Országos Rehabilitációs és Szociális Szakértői Intézet elsőfokú orvosi bizottsága nem találta rokkantnak. A fellebbezést követően a másodfokú orvosi bizottság a felperes munkaképesség csökkenését 50 %-ban határozta meg. A bizottság szakvéleményére tekintettel az I. rendű alperes jogelődjének vezetője 2008. február 25. napján kelt 31/2008/14-09386/2007/0015. számú határozatával a felperes

fellebbezését elutasította. A határozattal szemben a felperes keresettel élt, amelyben kérte, hogy a bíróság a jogerős határozatot változtassa meg, munkaképesség csökkenését 67 %-os mértékben állapítsa meg. A **(helység neve)**i Munkaügyi Bíróság 5.M.252/2008/8. számú ítéletével elutasította a felperes keresetét. A döntés indokolása szerint a bíróság által kirendelt igazságügyi orvosszakértői intézet 2008. június hónap 26. napján kelt véleményében megállapította, hogy a felperes magasvérnyomás-betegségben, szívkeringési zavarban, gerincízületi kopásos és elfajulásos bántalomban fájdalommassággal és mozgásbeszűküléssel, nemi betegség késői hatása okozta bántalomban, depressziós zavarban szenved. Az orvosszakértői vizsgálat időpontjában mindezen okok miatt a munkaképesség csökkenés 67 %-os mértékűnek volt véleményezhető. A bíróságnak azonban azt kellett vizsgálnia, hogy a megtámadott határozat - meghozatala időpontjában - az irányadó anyagi- és eljárási szabályoknak megfelelt-e. Az igénylő egészségromlása folytán utóbb bekövetkezett változások a társadalombiztosítási határozat jogszerűsége szempontjából nem vehetők figyelembe. Mivel a munkaképesség csökkenését 67 %-os mértékben az orvosszakértői vizsgálat időpontjától, tehát 2008. június hónap 26. napjától lehet véleményezni, míg a másodfokú (I. rendű alperesi jogelőd) döntés ezt megelőzően keletkezett, így a határozat jogszabálysértése nem állapítható meg. Tájékoztatva arról is a bíróság a felperest, hogy a nyugdíj megállapítása iránti igényét ismételten benyújthatja.

A felperes minderre tekintettel 2009. augusztus 4. napján ismételten rokkantnyugdíj megállapítása iránti kérelmet nyújtott be. Az I. rendű alperes jogelődje 2008. augusztus 6. napján megkereste a rehabilitációs szakértői szervet, a **(helység neve)**i ORRSZI-t szakhatósági állásfoglalás, illetve annak kiegészítése érdekében, azonban véleményeltérés alakult ki az I. rendű alperes jogelődje és a szakértői szerv között tekintetben, hogy új szakvélemény készítésére, vagy a korábban adott vélemény kiegészítésére van szükség. Az intézet érdemi intézkedését követően az I. rendű alperes jogelődje a felperes részére értesítést küldött, melyben felhívta, hogy az országos Rehabilitációs és Szociális Szakértői Intézet Kirendeltségén 2008. december 22. napján jelenjen meg vizsgálat érdekében. Arról is tájékoztatta, hogy ha a jelentkezési időpontot elmulasztja, a szakhatósági állásfoglalás nem készülhet el. A levelet a felperes 2008. december 15. napján átvette, ám a vizsgálaton, illetve 2009. január hónap 15. napján, a megismételt vizsgálati időpontban nem jelent meg az intézet előtt. Minderre tekintettel az I. rendű alperes jogelődje 2009. január hónap 19. napján az eljárást megszüntette. A határozattal szemben a felperes fellebbezéssel élt. A fellebbezést követően folytatódó eljárásban az Országos Rehabilitációs és Szociális Szakértői Intézet 2009. február 9. napjára ismételten vizsgálatra hívta a felperest, amelyen a felperes megjelent, illetőleg csatolta az összes orvosi iratot. Az intézet 2009. február 16-i véleménye szerint a felperes össz-szervezeti egészségkárosodása 50 %-os. Az egészségkárosodás 2008. június hó 26. napjától véleményezhető. Az orvosi rehabilitáció részben történt meg. A kialakult egészségkárosodása következtében rehabilitáció nélkül nem alkalmas a foglalkoztatásra. Rehabilitálható, de rehabilitációja intézményes szinten nem javasolt. E vélemény alapján a felperes részére a 2009. február 16. napján kelt elsőfokú, majd a 2009. március 27. napján kelt másodfokú i. rendű alperesi jogelőd határozattal - az összecszerűségeket illető kisebb korrekciót követően - havi 95.795 Ft nyugdíj került

megállapításra 2008. június hónap 26. napjától kezdődően. A nyugdíj összegét a felperes 2009. március hónap 6. napján visszamenőlegesen megkapta.

A felperes a II. rendű alpereshez, illetőleg a **(helység neve)**i Munkaügyi Bírósághoz több ízben fordult panaszával, mivel álláspontja szerint a bírósági határozatban foglaltakat nem hajtották végre, és ezzel a felperes létfenntartása elnehezült. A felperes több alkalommal fordult a III. rendű alpereshez is, pénzbeli támogatás érdekében. Kérelmei alapján 2008. október 21. és 2009. március 5. napja közötti időszakban a felperes 10 alkalommal részesült átmeneti segélyben, összesen 78.100 Ft összegben.

A felperes keresetében kérte, hogy a bíróság kötelezze az I. rendű alperes jogelődjét 2.500.000 Ft kártérítés megfizetésére. Ennek indoklásaként előadta, hogy az I. rendű alperes jogelődje határidőben nem hozott határozatot a felperes rokkantnyugdíj iránti kérelméről. A felperes eredetileg 2007-ben terjesztette elő a rokkantnyugdíjazás iránti kérelmét. Bíróság állapította meg, hogy a felperes munkaképesség csökkenésének mértéke 67 %-os, ennek ellenére az I. rendű alperes jogelődje csak 2009. év márciusában utalt a felperes részére rokkantnyugdíjat. Mindebből következően a felperes létfenntartása, élete, megélhetése veszélybe került 2008. nyara, illetőleg 2009. márciusa között. A II. rendű alperest 2.000.000 Ft, míg a III. rendű alperest szintén 2.000.000 Ft kártérítés megfizetésére kérte kötelezni.

Az elsőfokú bíróság ítéletével a felperes keresetét mindhárom alperes vonatkozásában elutasította. Az I. rendű alperes jogelődje vonatkozásában arra mutatott rá, hogy a felperes 2007. november 14. napján előterjesztett rokkantnyugdíj megállapítása iránti kérelme megalapozatlan volt, az I. rendű alperes jogelődje bíróság által felülvizsgált jogszerű határozatával utasította el a felperes rokkantnyugdíj folyósítása iránti kérelmét, tekintettel arra, hogy a rokkantnyugdíjazás egészségügyi feltételei nem álltak fenn. A 2008. augusztus 4. napján előterjesztett ismételt felperesi kérelem intézése során pedig az I. rendű alperes jogelődje megfelelően járt el. A kérelem alapján megkereste a szakértői szervet szakvélemény beszerzése érdekében, de a szakvélemény adásának elhúzódása nem az I. rendű alperes jogelődje terhére esik. Ebben részben a szakértői intézet magatartása játszott szerepet, valamint az a körülmény, hogy a felperes a szakértői intézet kétszeri felhívására sem jelent meg a vizsgálatokon. A 2008. augusztus 4. napján benyújtott felperesi kérelem intézéséhez a törvény szerint az I. rendű alperes jogelődjének szüksége volt az említett szakértői szerv véleményére, és a szakvélemény elkészültét követően rövid időn, 10 napon belül meghozta az I. rendű alperes jogelődje az elsőfokú határozatát, amely alapján a folyósítás már 2009. március 6. napján megtörtént a felperes részére. Az I. rendű alperes jogelődje tehát a jogszabályoknak megfelelően járt el, az eljárás elhúzódása nem az I. rendű alperes jogelődjének volt felróható.

Az elsőfokú ítélet I. rendű alperes jogelődjével szembeni keresetet elutasító rendelkezése ellen a felperes terjesztett elő fellebbezést, melyben kérte az elsőfokú

bíróság ítéletének részbeni megváltoztatását, az elsőfokú bíróság által elkövetett eljárási szabálysértések, illetőleg megalapozatlanság miatt az elsőfokú eljárás megismétlését. A II. és III. rendű alperesek vonatkozásában hozott elutasító ítéleti rendelkezéseket tudomásul vette, azzal szemben fellebbezést nem kívánt előterjeszteni. Fellebbezésének

indoklásaként előadta, hogy az elsőfokú bíróság nem tett eleget a Pp. 7. § /2/ bekezdésében foglalt tájékoztatási kötelezettségének, ugyanis tájékoztatni kellett volna a felperest arról, hogy a perben meghatalmazottal képviseltetheti magát. Nem tájékoztatta továbbá a felperest a bizonyítási teher kérdésében sem. Ezen túlmenően eljárási szabályt sértett az elsőfokú bíróság azzal, hogy a 2010. április 13-án tartott tárgyaláson elmulasztott határozatot hozni a 2010. március 2-i tárgyalási jegyzőkönyv kijavítása tekintetében. Az ügy érdemében hivatkozott arra, hogy az I. rendű alperes jogelődje megszegte a saját eljárására vonatkozó jogszabályi előírásokat, amikor a 2008. augusztus 4. napján benyújtott rokkantnyugdíj megállapítása iránti kérelmet 30 napon belül nem bírálta el, hanem csak 2009. február 26-án hozott elsőfokú, majd 2009. március 27-én hozott másodfokú határozatot. Kifogásolta, hogy az elsőfokú bíróság nem vett fel bizonyítást tekintetben, hogy a felperesnek milyen összecszerúsége kára keletkezett.

Az I. rendű alperes másodfokú eljárás során önkéntesen perbelépett jogutódja az elsőfokú bíróság ítéletének megfellebbezést rendelkezői helybenhagyását és a felperes költségekben történő marasztalását kérte. Arra hivatkozott, hogy az elsőfokú eljárásban az ügy eldöntésére kiható lényeges eljárási szabálysértés nem történt. A megyei bíróság a tényállást teljes körűen, az iratoknak megfelelően feltárta. Az I. rendű alperes jogelődjének az eljárás elhúzódása nem volt felróható, mivel a jogszabályi változás következtében a rokkantság kritériumai megváltoztak, s ezért szükséges volt a szakértői szerv véleményének beszerzése. Az eljárás elhúzódását eredményezte az is, hogy a felperes idézésre a szakértői szerv előtt nem jelent meg, mely körülmény az I. rendű alperes jogelődje terhére nem értékelhető.

A fellebbezés **alaptalan**.

A felperesi fellebbezésben hivatkozott Pp. 7. § /2/ bekezdése alapelvei szinten rögzíti a bíróság tájékoztatási kötelezettségének körét. Általános tájékoztatási kötelezettsége a jogszabályhely alapján a bíróságnak nincsen, annak terjedelme - a fegyveregyenlőség elvére is tekintettel - a fél perbeli eljárási jogaira és kötelezettségeire, illetőleg a pártfogó ügyvédi képviselet engedélyezésének lehetőségére terjed ki. Alaptalanul sérelmezte a fellebbezés, hogy az elsőfokú bíróság nem tájékoztatta a felperest arról, hogy a perben meghatalmazottal képviseltetheti magát. Az első tárgyalásra szóló idézés (6/I. számú végzés, amely a 102-es számú formanyomtatványon került kiadásra) tájékoztatójában egyértelműen szerepel e lehetőségre történő általános tájékoztatás, továbbá mind a költségmentesség szabályairól, mind az annak keretében érvényesülő pártfogó ügyvédi képviseletre vonatkozó részletes tájékoztatás, így az idéző végzés átvételével a felperesnek arról tudnia kellett, hogy az eljárás során jogi képviselővel képviseltetheti magát. Így e körben nem terheli mulasztás az elsőfokú bíróságot. Megállapítható továbbá az is, hogy az elsőfokú ítélettel szemben előterjesztett

Pf.III.20.594/2010/12. szám

fellebbezés hatályossága érdekében az elsőfokú bíróság megfelelő tájékoztatással (24. számú végzés) látta el a fellebbező felperest a kötelező jogi képviselet szabályairól, és éppen e tájékoztatásra tekintettel került sor a ... Megyei Igazságügyi Hivatal Jogi

Segítségnyújtó Szolgálatára részéről pártfogó ügyvéd kirendelésére a másodfokú eljárás tartamára.

A bizonyítási teherrel összefüggésben kétségtelenül nem hangzott el - írásban vagy szóban - az elsőfokú bíróság részéről tájékoztatás a felperes részére, ennek a szabálysértésnek azonban nincs az ügy érdemére való kihatása. Az elsőfokú eljárás megismétlésének szükségessége azért nem merül fel, mert a felperes kereseti kérelmét egyértelműen arra alapította, hogy az I. rendű alperes jogelődje nem megfelelő időben járt el az ügyében, és az ennek alapjául szolgáló iratok az elsőfokú eljárás során teljes körűen rendelkezésre álltak, azokat a felperes, illetve az I. rendű alperes jogelődje beadványaik mellékleteként becsatolta. Az pedig már kifejezetten jogi minősítést, bírói állásfoglalást igényelt, hogy a felperesi előadás és a becsatolt okiratok alapján az I. rendű alperes jogelődjének felelőssége megállapítható-e vagy sem. Amennyiben a kártérítő felelősség Ptk. 339. § /1/ bekezdése szerinti szükségképpen feltételei közül valamelyik hiányzik, úgy nyilvánvalóan a további kártérítési feltételek tekintetében bizonyítást lefolytatni nem kell, ezért indokolatlan lett volna a felperest ért kár összegszerűsége tekintetében bizonyítást lefolytatni olyan körülmények között, ha az I. rendű alperesi felelősség egyéb feltételei nem állapíthatók meg.

A jegyzőkönyv kijavítása, vagy kiegészítése a Pp. 118. § /3/ bekezdése értelmében az eljárási cselekményen jelenlévő fél esetén 8 napon belül, ha pedig a jegyzőkönyv a felek részére nem kerül kézbesítésre, akkor az eljárási cselekménytől számított 15 napon belül kezdeményezhető. A március 2-i tárgyalásról felvett 14. számú jegyzőkönyv vonatkozásában a felperes csupán a 2010. április 13. napján tartott tárgyaláson szóban előadott kérelmében fogalmazott meg kifogásokat, de kijavítás, vagy kiegészítés iránti kérelmet még ekkor sem terjesztett elő. Ilyen körülmények között alappal nem kifogásolható, hogy az elsőfokú bíróság a határozat kiegészítéséről vagy kijavításáról nem határozott. Megjegyzi továbbá a másodfokú bíróság, hogy a bíróság feladata nem szó szerinti jegyzőkönyv készítése, hanem a jegyzőkönyvben röviden le kell írni az eljárás menetét az annak során történeteket (Pp. 117. § /1/ bekezdés). Így önmagában az a körülmény, hogy a felperes szerint nem szó szerint került jegyzőkönyvezésre korábbi előadása, egyebekben sem teremt alapot a jegyzőkönyv kiegészítésére vagy kijavítására.

A másodfokú bíróság érdemben is osztja az elsőfokú bíróság által elfoglalt jogi álláspontot, azaz az I. rendű alperes jogelődje jogszerűen és megfelelően járt el a felperes 2008. augusztus 4. napján előterjesztett kérelmének intézése során. Kétségtelenül nem 30 napos ügyintézési határidőn belül született az I. rendű alperes jogelődjének határozata, ugyanakkor miután az I. rendű alperes jogelődjének döntéséhez szakértői vélemény beszerzésére volt szükség, e törvényi követelmény teljesülése híján ugyanis rokkantnyugdíj megállapítására nem kerülhet sor, így a

szakvélemény bevétele nélkül az I. rendű alperes jogelődjének döntési jogosultsága nem lett volna. A szakvélemény elkészültének elhúzódásában nagy súllyal játszott szerepet az, hogy a felperes a vizsgálatokon értesítés ellenére nem jelent meg. Tény, hogy az I. rendű alperes jogelődje a szakvélemény elkészülése érdekében szükséges intézkedéseket megtette, és a szakvélemény elkészültét követően, rövid időn belül olyan érdemi döntést hozott, ami alapján a rokkantnyugdíj folyósítása a felperes részére még a másodfokú

közigazgatási határozat megszületése előtt folyósításra is került. Ilyen körülmények között az I. rendű alperes jogelődjének magatartása kártérítő felelősség megalapozására nem szolgálhat.

A fentiekre tekintettel a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érintve, megfellebbezett rendelkezéseit a Pp. 253. § /2/ bekezdése alapján helybenhagyta. A felperes a másodfokú eljárásban pervesztes lett, ezért a Pp. 78. § /1/ bekezdése alapján perköltség megfizetésére köteles, melynek összege áll az alperes jogi képviselőjével kapcsolatosan felmerült, és az ítéltábla által a Pp. 67. § /2/ bekezdésére tekintettel a 32/2003. (VIII. 22.) IM számú rendelet 3. § /2/ bekezdés a./ pontja és /5/ bekezdése alapján megállapított jogtanácsosi munkadíjból. A tárgyi illetékfeljegyzési jogos perben a pervesztes felperes az 1990. évi XCIII. törvény 74. § /3/ bekezdésére tekintettel a 6/1986. (VI. 26.) IM számú rendelet 13. § /2/ bekezdése, valamint 15. § /1/ és /3/ bekezdése alapján köteles a fellebbezés folytán felmerült le nem rótt eljárási illeték viselésére.

Szeged, 2011. március 7. napján

Dr. Kissné dr. Koch Ágnes sk.	Dr. Simonné dr. Gombos Katalin sk.	Dr. Rakita Zsuzsanna sk.
a tanács elnöke	előadó bíró	táblabíró